

ע"פ 695/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 695/16

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד מיום 21.2.2015 בתפ"ח 30149-12-14
שניתן
על-ידי כבוד סגן הנשיא מ' פינקלשטיין והשופטים
ל' ברודי ו-ר' אמיר ובקשה לעריכת תסקיר

תאריך הישיבה: י"ח בשבט התשע"ו (28.1.2016)

בשם המבקש: עו"ד יהודה פריד

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש על-ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בת"פ 30149-12-14 (סגן הנשיא מ' פינקלשטיין והשופטים ל' ברודי ו-ר' אמיר) עד להכרעה בערעור שהגיש המבקש.

2. ביום 5.5.2015 המבקש הורשע בעבירות מין במשפחה בידי אחראי על חסר ישע (לפי סעיף 351(ג)(1) בנסיבות סעיף 348(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977) בשל סדרה של מעשים שבהם היה מעורב בנגיעות בעלות אופי מיני בבנו הקטין. ביום 21.12.2015 בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של ארבע שנות מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר על תנאי וחויב בפיצויים לקטין בסך 80,000 שקל.

3. הבקשה שבפני מתמקדת בכך שיש לדחות את מועד ביצועו של עונש המאסר שהוטל על המבקש על מנת לאפשר לו השתתפות בקבוצה טיפולית ייעודית. לטענת המבקש, בשלב קודם המדינה הסכימה לכך שישתתף בקבוצה כאמור, בעת ששהה בחלופת מעצר בבית אחותו. אולם, בשל אילוצים של משפחת האחות לא יכול היה להוסיף ולשהות בביתה במסגרת חלופת מעצר וכך תוכנית זו לא יצאה לפועל, שלא באשמתו. לטענתו, זוהי הזדמנות אמיתית שיש לאפשר לו לנצלה, באופן שייטיב בסופו של דבר גם עם משפחתו. הוא מצביע על כך שכעת יוכל לשהות בבית חמו וחמותו כך שהדבר יתאפשר בניגוד לעבר. כן נטען כי המבקש החל בטיפול במסגרת פרטית, וכי יש בכך כדי להעיד על כנות רצונו בטיפול ושיקום. המבקש טוען עוד כי יש להתחשב בנסיבות חייו הקשות, לרבות העובדה שאף הוא היה קורבן לפגיעה מינית בצעירותו.

4. המדינה מתנגדת לבקשה. בראש ובראשונה, היא מצביעה על כך שהערעור מכוון כנגד גזר הדין בלבד, וכי הסיכוי לכך שלא יושת על המבקש עונש מאסר בסופו של דבר הוא נמוך מאד. על כן, תחילת ריצויו של עונש המאסר לא תסכל את הערעור, וזהו הגורם שיש לייחס לו את מרב המשקל. המדינה מצביעה גם על תסקיר קורבן העבירה המצביע על הפגיעה הקשה בבנו הקטין של המבקש, וטוענת כי דחיית ריצויו של עונש המאסר לתקופה ארוכה (כפי שמבוקש) תחמיר את הפגיעה בו. המדינה מוסיפה כי עניינו של המבקש שונה ממקרים שבהם הליך השיקום כבר החל ואז עשויה להתעורר שאלה אם ראוי לקטוע את ההליך בעיצומו. זאת, בשים לב לכך שהמבקש עדיין לא לקח חלק בתוכנית הטיפול שבה הוא מעוניין להשתלב.

5. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה שדין הבקשה להידחות. מקובלת עלי עמדת המדינה כי בנסיבות העניין לא התקיימו התנאים המצדיקים את עיכוב ביצועו של עונש המאסר לפי הלכת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). הערעור מכוון כנגד גזר הדין בלבד, ואורכו של עונש המאסר שכנגדו הוגש הערעור מלמד כי הימנעות מעיכוב הביצוע לא תסכל את הערעור. כך, נותר על כנו הכלל לפיו עצם הגשת הערעור אינה מובילה לעיכוב עונש המאסר. לא ראיתי לחרוג מכלל זה מהטעמים שעליה הצביע המבקש. טוב יעשה אפוא המבקש אם יכוון את מאמציו לכך שיעבור טיפול בעודו מרצה את עונש המאסר. אינני מתייחסת לטענות אחרות הנוגעות לנסיבותיו האישיות של המבקש וחורגות ממסגרת הדיון במסגרת עיכוב ביצוע.

6. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניצן היום 28/1/2016

ש ו פ ט ת